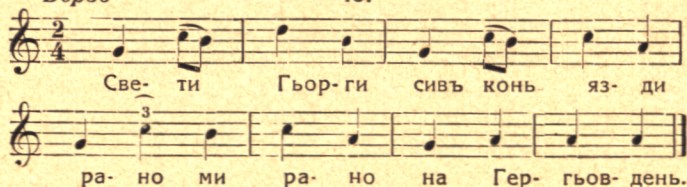

Свети Гьорги освобождава роби.

(Пѣе се на хоро).

Бързо

46.

Свети Гьорги сивъ конь язди
Рано ми рано на Гергьовдень,
Да обиде зеленъ синуръ,
Зеленъ синуръ и ливади.

Той си срещна три синджери,
Три синджери черно робе:
Първи синджиръ все орачи,
Втори синджиръ все овчари,
Трети синджиръ все лозари.
Молятъ му се вси орачи:

— „Пустни назе, свети Гьорги,
Ще ти дадемъ триста кила,
Триста кила бѣло жито.“

Свети Гьорги отговаря:

— „Азъ ви не ща триста кила,
Триста кила бѣло жито,
Но ви искамъ една питка,
Заманъ да е на Гергьовдень.“
Молятъ му се вси овчари:

— „Пустни назе, свети Гьорги,
Ще ти дадемъ триста овни.“

— „Азъ ви не ща триста овни,
Но ви искамъ едно шиле,
Заманъ да е на Гергьовдень.“

Па се молятъ вси лозари:

— „Пусни назе, свети Гьорги,
Хариза щемъ триста ведра,
Триста ведра руйно вино.“

— „Азъ ви не ща триста ведра,
Но ви искамъ една ока.

Заманъ да е на Гергьовдень.

— „Ей ви вазе турска войска,
Де карате три синджери,